

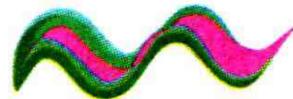

ఋణిష్కృతి...!

శ్రీకంఠస్వయ్య

భానుమూర్తికి పిచ్చిపట్టిందన్న వార్త వింటూ....
 నేనూ కొద్దిక్షణాలు పిచ్చివాడిలా... ఉండి పోయాను!
 సాయంత్రం స్కూలు నించి ఇంటికి వచ్చి కుర్చీలో
 కూర్చుని, ఇంటావిడ ఇచ్చిన టీ తాగుతున్నాను.
 “ఎవండీ! పాపం భానుమూర్తి అన్నయ్యగారికి పిచ్చి
 పట్టిందట. ఎదుట మనుషుల్ని ఎవర్నీ గుర్తించడం
 లేదట. భయంగా, గావుకేకలు పెడుతున్నారట...
 ప్రొద్దుట, పక్కింటి పిన్నిగారు, హాస్పిటల్లో కళ్ళారా
 చూశారట..” ఆవిడ సానుభూతి కురిపిస్తూ ఇంకా ఏదో
 చెప్పుకు పోతోంది.
 “ఏ హాస్పిటల్లో...?” టీ కప్పు కింద పెట్టి చటుక్కున
 లేచాను.
 “విజయా నర్సింగ్ హోమ్లో...”
 కళ్ళ జోడు సర్దుకున్నాను. కాళ్ళు చెప్పుల్లో దూర్చాను.

Grab the *ESSENCE* of *BEAUTY* today

MISTIQUETM

BEAUTY SALON

3 DIFFERENT PRIVILEGED
 PACKAGES FOR

Avail 20%
 Discount

- ▶ **HOMEMAKERS**
- ▶ **WORKING WOMEN**
- ▶ **TEENAGERS**

Our Exclusive services:
 Hair Care, Skin Care, Facials,
 Body Massages, Manicure,
 Pedicure, Aroma therapy for
 Feet and Hands

#106, My Home Lakshmi Nivas,
 Above Country Oven, Greenlands
 Ameerpet Road, Hyd - 500 016

Ph: +91-40-66776712, 98660 82209

“ఒకసారి చూసి వస్తాను... తలుపేసుకో...!”
గబగబా గుమ్మందాటి వీధిలో పడ్డాను.

విజయానర్సింగ్ హోమ్, మా ఇంటికి దగ్గరే...!
భానుమూర్తికి పిచ్చి పట్టడమేమిటి...? అసలు పిచ్చి పట్టడం అంటే..? మానసిక స్థిరత్వాన్ని, స్థైర్యాన్ని కోల్పోవడమా..? అలాంటి స్థితి భానుమూర్తికి ఎందుకొచ్చింది...? నాకు తెలిసినంతవరకు. వాడికి ఆర్థికంగా ఏ సమస్యలూ లేవు... మనసును పట్టి పీడించే బాధలు లేవు. పిచ్చి పట్టేటంత మానసిక హింస వాడు ఎప్పుడూ అనుభవించిన దాఖలాలు లేవు.

ఆలోచనగా వీధి చివరకు వచ్చాను. రోడ్డుక్కి వారగా నడుస్తున్నాను.

భానుమూర్తికి అందమైన భార్య ఉంది. ఆ భార్యకు బ్యాంకులో ఉద్యోగం కూడా ఉంది. ఆవిడ పేరు వసుంధర. ఇద్దరి ఉద్యోగాల సంపాదనతో రెండేళ్ల క్రితం, ముచ్చటగా విశాలమైన ఇల్లు కట్టుకున్నారు. బంధువుల్ని, స్నేహితుల్ని ఆడంబరంగా పిలుచుకొని గొప్పగా గృహ ప్రవేశం చేశారు. భానుమూర్తి స్వతహాగా తెలివైనవాడే అయినా వసుంధర అతను చేసే ప్రతి పనికి - వెనుక నిలబడుతుంది. సలహానిస్తుంది...

భానుమూర్తి నా చిన్ననాటి మిత్రుడు... బంధుత్వం కూడా ఉంది. ఒకే ఊరివాళ్ళం... కలిసి చదువుకున్న వాళ్ళం... హైస్కూలు చదువు ఆపి... పరీక్షలు కట్టి శిక్షణ పొంది... చిత్రలేఖనం నేర్చే ఉపాధ్యాయుడిగానే నేను స్థిరపడితే... పి.యు.సి. చదివి, డిగ్రీ పూర్తిచేసి ఒక ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలో సునాయాసంగా ఉద్యోగం సంపాదించాడు వాడు. అనతికాలంలోనే ఆఫీసరయ్యాడు. మరికొంత కాలానికి ఎం.డి. స్థాయికి ఎదిగిపోయాడు. వాడు నాకంటే, అన్ని విధాల అదృష్టవంతుడని అవకాశాలు, వాణ్ని అంచెలంచెలుగా నిచ్చెనెక్కించాయని, నేను అసూయపడ్డ క్షణాలు లేకపోలేదు. బదిలీల కాలభ్రమణంలో, ఒకే ఊళ్లో ఉద్యోగాలు స్థిరపడటంతో.. మా మధ్య చిన్ననాటి స్నేహానుబంధం మరింత చిక్కబడింది. నేను వాడి సొంత ఇంటికి వెళ్ళడం, వాడు మా అద్దె ఇంటికిరావడం,

కుటుంబ విషయాలు కలబోసుకోవడం... ఆర్థికంగా, సామాజికంగా మా ఇద్దరి మధ్య ఎంతో అంతరం ఉన్నా... మా స్నేహం కొనసాగుతూనే ఉంది!

“కీ... ఈ... ఈ” ఏదో వాహనం గ్యాస్ హారను... శబ్దాలువ్యంతో శ్రవణేంద్రియాలు చిట్టి నట్లయి... ఆలోచన నుంచి తెప్పరిల్లి చూస్తే... ఎదురుగా విజయా నర్సింగ్ హోమ్! హాల్లో విచారణ చేశాను. మూడవ అంతస్తులోని 31వ గదిలోకి మూడే మూడు నిమిషాల్లో చేరి, తడబడే అడుగులతో లోపలికి నడిచాను.

భానుమూర్తి పరుపు మీద ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నాడు. వాడికిరువైపులా ఇద్దరు డాక్టర్లు... వాడి శరీరంలోకి సన్నటి ట్యూబులోంచి, సూది ద్వారా సెలైను చుక్కలు చుక్కలుగా ఇంకుతోంది. గదిలో ఒక మూల వాడి భార్యాపిల్లలు. వాళ్ళ ముఖాల నిండా దిగులు వేశ్యాడుతోంది. వసుంధర, నా వైపు చూసి దుఃఖంతో కళ్ళు ఒత్తుకుంది. భానుమూర్తి కొడుకు కిరణ్ ని తీసుకుని బయటికి నడిచాను. “అసలేం జరిగింది?” వరండాలో నిలబడి ఆత్రంగా అడిగాను.

“అదే... తెలియదు అంకుల్; నిన్న సాయంత్రం నాలుగున్నరకి విజయవాడ నుంచి ఫోనొచ్చింది. ఆఫీసులో డాడీ పిచ్చిగా అరిచారని... స్పృహ తప్పి పడిపోయారని... ఏవో మాటలు కలవరించారనీను... మేము చాలా భయపడ్డాం. రాత్రి తొమ్మిది గంటలకి టాక్సీలో ముగ్గురు మనుషులు ఆఫీసువాళ్ళే డాడీని మాకు అప్పగించి వెళ్ళిపోయారు.... టాక్సీలో కూడా చాలాసార్లు అరిచారట... వెంటనే హాస్పిటల్లో చేర్పించాం!” కిరణ్ గొంతు వణుకుతోంది. నాకంతా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అయోమయంగా ఉంది. అర్థం గాకుండా ఉంది...

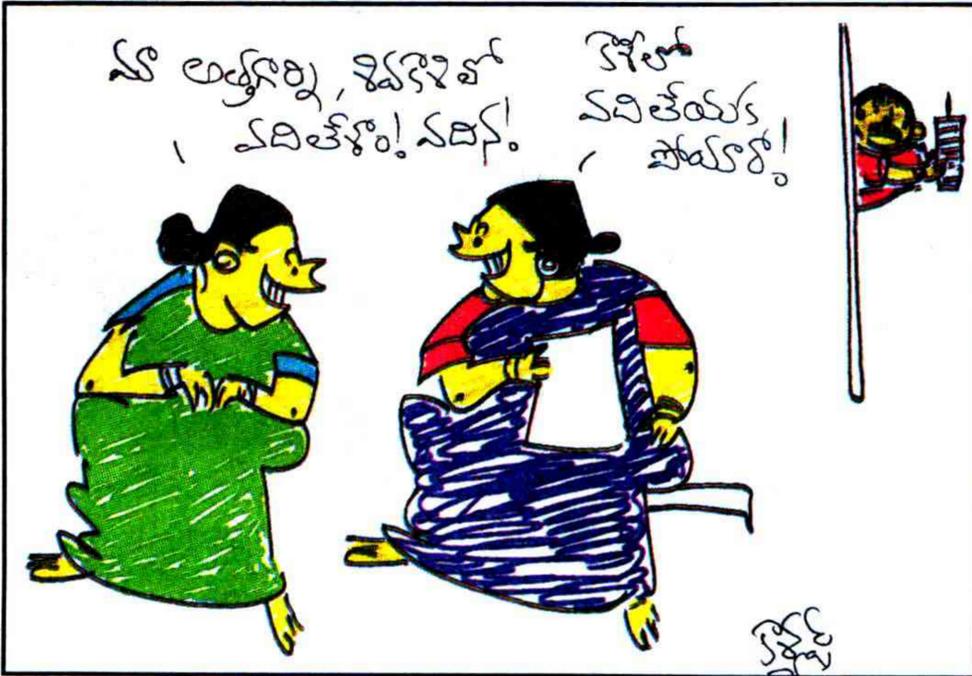
కిరణ్ బుద్ధిమంతుడు, వినయ విధేయతలున్న వాడు. మొన్ననే ఇంజనీరింగు పూర్తిచేశాడు. తల్లి దండ్రుల్ని ఎదిరించాడన్నమాట ఎన్నడూ వినలేదు. ఆడపిల్లలిద్దరిలో శిరీష బియెస్సీ బయో టెక్నాలజీ చదువు తోంది. చిన్నపిల్ల శైలజ ఇంటర్లోకి వచ్చింది. ఇద్దరూ చదువులో సరస్వతులే... భార్య వసుంధర,

తరువాత, ఇంకా ఏవో పరీక్షలు చేస్తే గాని పరిస్థితి అంచనా వేయడం సాధ్యపడదట... వసుంధరలో తిరిగి దుఃఖపు తెర ఎగిసి పడింది. నేను ధైర్యపు వచనాలు పలికాను...!

“రాత్రి రెండు, ఉదయం రెండు, మధ్యాహ్నం రెండు మత్తు ఇంజక్షన్లేవో... వరసబెట్టి చేశారంకుల్! డాడీకి మెలకువ ఎప్పుడొస్తుందో... ఏమో...?” పెద్ద పిల్ల శిరీష బెంగగా అంది. ఆ మాట అన్న అరగం టకు భానుమూర్తికి మెలకువ వచ్చింది. దాదాపు ఏడున్నూ ‘డాడీ’ అన్నారు పిల్లలు. ఏవండీ! అంటూ వసుంధర ఏడవబోయింది. “ఒరేయ్! నేనైనా సత్యాన్ని” అంటూ పలకరించి వాడి ముఖంలోకి చూశాను. భానుమూర్తి ఎవరికీ బదులు చెప్పలేదు... ఎవర్నీ గుర్తించినట్టు లేదు. అదో రకం చూపు... అర్థం లేని చూపు... అందర్నీ కాస్తేపు చూసి అలసటగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అంతలోనే కెవ్వమని అరిచాడు. అందరిలోనూ, ఆవేదన పెల్లుబుకింది. నర్సు వచ్చి ఇంజక్షనిచ్చింది. నేనక్కడ రెండు గంటలు గడిపి ఇంటికి బయలుదేరాను. భానుమూర్తి పరిస్థితి నన్ను కలవరపెడుతోంది.

అయిదు రోజుల తరువాత, వసుంధర తన భర్తను విజయా నర్సింగ్ హోమ్ నుంచి ఇంటికి తీసుకు వచ్చింది. భానుమూర్తి పరిస్థితిలో మార్పు లేదు. ఆ పిచ్చి చూపులు, అరవడం, తగ్గలేదు. ఇంటి వద్దే మరో మానసిక వైద్యుడి ఆధ్వర్యంలో వాడికి వైద్యం జరుగుతోంది. వసుంధర, వాణ్ని కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటోంది. భానుమూర్తిని పరామర్శించడానికి, బంధువులు, స్నేహితులు ప్రవాహంలా వచ్చి పోతున్నారు. నేను రోజూ వెళ్ళి పరిస్థితిని గమనిస్తున్నాను.

ఆ రోజు ఆదివారం... ఉదయం పదకొండు గంటలు! నేనూ వసుంధర, భానుమూర్తి మంచం వద్ద కూర్చున్నాం. వాడు కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్నాడు. విజయవాడ నుండి ఎవరో ఇద్దరు వ్యక్తులు వచ్చారు. చూడటానికి పెద్ద మనుషులుగానే ఉన్నారు. భానుమూర్తి ఆఫీసు, సహకార సంఘం కాంట్రాక్టర్లుగా తమను తాము పరిచయం చేసుకున్నారు. వసుంధర వాళ్ళకు మర్యాదలు చేసింది. భానుమూర్తి ఆరోగ్యం గురించి అడిగి తెలుసుకున్నారు. ఏదో ప్రాజెక్టుకు వర్కు ఇప్పిస్తానని, భానుమూర్తి వాళ్ళ వద్ద రెండు లక్షల రూపాయలు తీసుకున్నాడట. ఫైలు మీద సంతకం పెట్టలేదట. ఈలోగా వాళ్ళ సి.ఎం.డి., ఆ ప్రాజెక్టు పని మరొకరికి బదలాయిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశాడట. భానుమూర్తి ఆ డబ్బులు తిరిగి ఇవ్వకుండా కాలయాపన చేస్తున్నాడట. ఇప్పుడా రెండు లక్షల రూపాయలు తక్షణం ఇవ్వాలట... ఇవ్వకపోతే ఎంత గొడవకైనా సంసిద్ధపడి వచ్చారట... వాళ్ళు చెప్పిన విషయం విని, నాకు మెదడు మొద్దు బారి నట్టయింది. వసుంధర నిర్విణ్ణురాలైంది. కొంతసేపటికి భానుమూర్తి కళ్ళు తెరిచాడు. ఆ మనుషులవైపు

యథాస్థితిగా వెర్రి చూపులు చూశాడు.

వసుంధర, నేనూ ఆ మనుషులకి భాను మూర్తి ఆరోగ్యం వివరించాం. ఆ రెండు లక్షల రూపాయలకు పూచీ తనదని వసుంధర ఒప్పు కుంది. కొంత సమయం కావాలని ప్రాధేయ పడింది. ఇద్దరం ఆ కాంట్రాక్టర్లకి నచ్చ చెప్పేసరికి మా తల ప్రాణం కాళి వ్రేళ్ళకు దిగింది. వాళ్ళను సాగనంపే సరికి చీకటి చిక్కపడింది!

భానుమూర్తి చిత్త చాంచల్యానికి దారాలేవో, ఆధారాలేవో నాకు దొరికినట్టనిపించాయి.

మర్నాడు, మరో ముగ్గురు వ్యక్తులు వచ్చారు. ఒకడు, ఆ సంస్థలో ఉద్యోగం నిమిత్తం, లక్ష రూపాయలు ఇచ్చాడు. మరొకడు స్టేషనరీ ఫైలు కదలడానికి భానుమూర్తికి ఏబై వేలు సమర్పించు కున్నాడు. ఆ మరొకడు, నాలుగవ తరగతి ఉద్యో గుల నాయకుడు. వాళ్ళ తాత్కాలిక ఉద్యోగాలు ఖాయం చేసేందుకు ఉమ్మడి సొమ్ము మూడు లక్షల వరకు అందచేశాడు. ఇలా రోజు, ఒకరి తర్వాత ఒకరు, ఎవరో రావడం... గోడు చెప్పుకోవడం... గోల పెట్టడం.. భానుమూర్తిని నీచంగా తిట్టడం... ఆ డబ్బులు రాబట్టుకోవడానికి, నానాయాగీ చేయడం.

భానుమూర్తి, ఈ డబ్బుంతా ఏం చేశాడు? ఏ బ్యాంకు ఖాతాల్లో, లాకర్లలో దాచాడు? ఈ అక్రమ సంపాదన ఎవరికోసం చేశాడు. ఎందు కోసం చేశాడు? అన్నీ ప్రశ్నలే. వాడు మామూలు మనిషి అయితే తప్ప... ఈ ప్రశ్నలకు సమాధా నాలు దొరకవు... వసుంధర, వచ్చిన వాళ్ళందరికీ నచ్చచెప్పి రెల రోజులు గడువు ఇమ్మని కోరింది. ఒక రోజు భానుమూర్తి బ్రీఫ్ కేసు తెరిచి, వాడి డైరీ ఒకటి వెతికి పట్టుకున్నాం... అందులో మాకు కావ లసిన సమాచారం ఏదీ దొరకలేదు గానీ ఉత్తరం ఒకటి మాకంట పడింది. అందులో సారాంశం ఇలా ఉంది!

“డియర్ భానుమూర్తి!

నీ పాపం పండింది. నీ అవినీతి భాగోతాల చిట్టా ఒకటి తయారుచేశాం. నీవు కటకటాల జైలు, కళ్ళ చూసే రోజు దగ్గర పడుతోంది. ఎవరి దగ్గర ఎంతెంత పుచ్చుకున్నావో... వివరాలు కాపీలు తీయించాం.. ఆ కాపీలు సిబిసిఐడి వారికి నేరుగా పంపిస్తున్నాం... సాక్ష్యాధారాలతో సిద్ధంగా ఉన్నాం. అతి త్వరలోనే.. ఆ రోజు కోసం ఎదురు చూడు... ఉంటా ఇట్లు

నీ ఆత్మయ శత్రువు

ఆకాశరామన్న”

భానుమూర్తికి పిచ్చి ఎందుకు పట్టిందో నా కిప్పుడు పూర్తిగా అర్థమయింది. అంతులేని అప రాధ భావం... సామాజిక పరమైన వెరపు... తను జైలుకెళ్తాడు; భార్యా బిడ్డలకు దూరమవుతాడు... తన కుటుంబ పరువు పోతుంది.. ఆందరూ చీ కొడతారు... అసహ్యించుకుంటారు. బంధువుల్లో ... స్నేహితుల్లో దారుణమైన అవమానం... చేసిన నేరానికి శిక్ష అనుభవించాలన్న పిచ్చి భయం... పర్యవసానం... మానసిక వైకల్యం... భానుమూర్తి మీద నాకు జాలి కలగడం లేదు.

మరో మూడు రోజులు పిచ్చిగా గడిచి పోయాయి...!

నాలుగవ రోజు భానుమూర్తి ముందు ఒక్కడే ఆలోచనగా ఆవేదనగా కూర్చున్నాను. వాడు మంచం మీద... ఏదో లోకంలో ఉన్నట్టుగా అలాగే పడుకుని ఉన్నాడు. ఆ చూపుల్లో ఏ మార్పులేదు. అవే వెర్రి చూపులు... ఉన్నట్టుండి, హఠాత్తుగా మంచం మీద పడుకున్న వాడిలో, ఏదో కదలిక... చూపుల్లో తేడా... కనుగుడ్లు అటూ ఇటూ కదిలాయి. గది అన్ని వైపులా దృష్టిని సారిం చినట్టుగా. మధన పడుతూ, మంచం ప్రక్కనే కూర్చున్న నా చేయిని గబుక్కున పట్టుకున్నాడు.

“ఓరే! సత్యం! నన్ను క్షమించరా! నేను చాలా తప్పులు చేశాను... నువ్వే రక్షించాలి. మొదట్లో భయపడి, పిచ్చిగా కేకలు పెట్టడం నిజమే కాని, ఇప్పుడు కావాలనే కేకలు పెడుతున్నాను... నాకేమీ పిచ్చిలేదురా... పిచ్చివాడిగా నటిస్తున్నానంటే...! నాకంతా తెలుస్తోందిరా.. ఒరేయ్! కొంతకాలం పిచ్చివాడిగానే ఉంటాను... ఉండాలి. ఓ ఆర్పెల్ల సిక్ లీవు తీసుకుని, ఆఫీసుకు పంపించరా! మరో ఊరు బదిలీ ఏదో చూద్దాం! సమస్యలు అవే సర్దు కుంటాయి. ఈ సాయం చేసిపెట్టు!” భానుమూర్తి నాకు మాత్రమే వినబడేటట్టుగా, హీన స్వరంతో అని... ఎవరో వస్తోన్న అలికిడి విని మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

నేను నిశ్చేతనంగా ఉండి పోయాను!

భానుమూర్తికి పిచ్చిలేదు.... పిచ్చివాగుడుగా నటిస్తున్నాడంటే! ఎంత విచిత్రం.... ఎందుకో, భానుమూర్తి ముఖచిత్రం, చిత్రాతిచిత్రంగా... చీకటి రంగులు పులుముకుంటూ... వికృతంగా కనపడుతోంది. ఉపాధ్యాయుడిగా, చిత్రకారునిగా నేను చాలా చిత్రాలు గీశాను. వృత్తి పరంగా పిల్ల లకు చాలా చిత్రాలు నేర్పించాను. భానుమూర్తి లాంటి ‘మనిషి చిత్రం’ మాత్రం నేను గీయలేను.

నేను తిన్నగా వసుంధర గదిలోకి వెళ్ళాను. నాలో ఏదో ఆవేశం... ఆక్రోశం...! “అమ్మా! వసుం ధరా! నీ భర్త భానుమూర్తికి ఏమీ భయం లేదు. వాడికి ఏ రోగమూ లేదు. నువ్వు నిశ్చింతగా!” నా మాటలు పూర్తి కాలేదు..

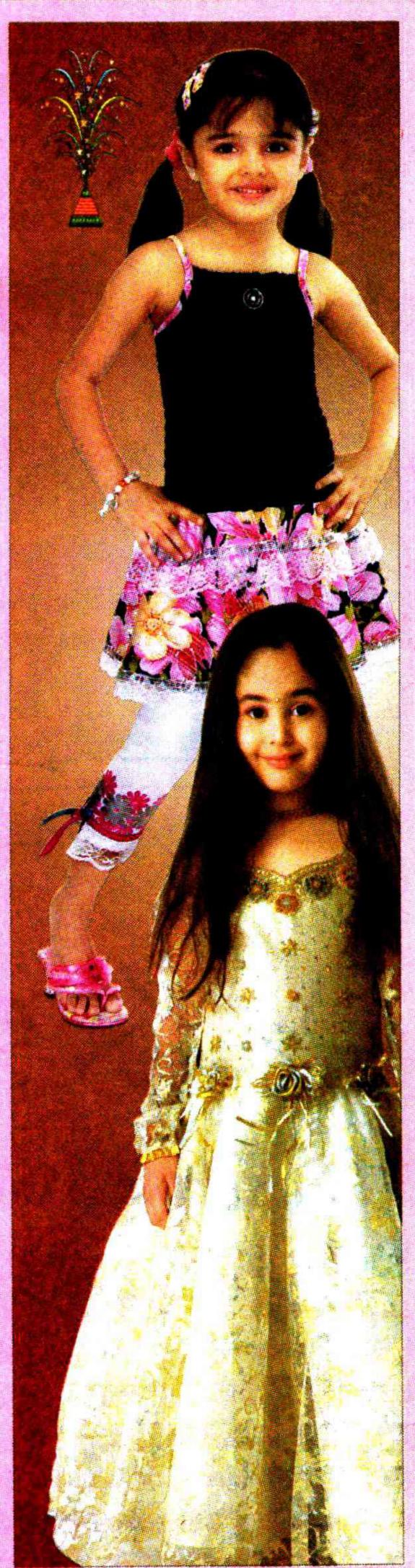
“నాకు తెలుసు అన్నయ్యగారూ! ఆయనకే రోగం లేదు... చాలా సార్లు చెప్పాను... హెచ్చ రించాను.. ఆయన వినలేదు.. పూర్తిగా దారితప్పి పోతున్నారని ... నా చేయి దాటి పోతున్నారని తెలిసీ, ఆ ఆకాశరామన్న ఉత్తరం రాయించింది నేనే.. అదే విషయం, ఫోనులోనూ చెప్పించి హెచ్చరించింది నేనే! ఆయన అవినీతి సంపాదన ఎంతుందో... ఎక్కడుందో నాకు తెలుసు.. దానికి పరి ష్కారమూ తెలుసు..” వసుంధర స్వరంలో ఒక స్వచ్ఛత... ఒక నీతి... ఒక నిర్భీతి... ఒక నిజాయితీ!

భానుమూర్తి ‘జీవన చిత్రం’ ఇప్పుడు ఎన్ని రంగులు పులుముకుంటుందో...?

శ్రీకంఠస్పూర్తి

98499 36968

స్టయిల్ యి హిట్
బడ్జెట్ యి ఫిట్
చర్చాస్®
హైద్రాబాద్ • విశాఖపట్నం • విజయవాడ